

desangaaende, har man afstaaet fra at stille et saadant Forslag.

Endelig skal jeg nævne, at der fra Selskaber, som særlig har deres Indtægt fra Virksomheder i Udlandet, hvor disse Selskabers Indtægter ogsaa bliver beskattet, er sket en Henvendelse til Landstingets Udvalg, idet man ønsker Lempelse i de Skatteregler, der blev indført ved Skattelovens anden Behandling i Folketinget om Beskatning af saadan Virksomhed. Allerede paa Grund af manglende Tid har Udvalget ikke kunnet skænke dette Forhold nogen mere indgaaende Overvejelse og har derfor ikke kunnet tage Stilling til Spørgsmaalet, men jeg skal sige, at dersom det skulde vise sig, at der i visse Tilfælde vil komme alt for urimelige Forhold frem, maa der henvises til den Bemyndigelse, som § 8 giver Finansministeriet til, naar ganske særlige Forhold taler derfor, at kunne eftergive eller nedsætte Skatten. Udvalget tager ikke nogen Stilling til Spørgsmaalet hverken for eller imod, det har vi, som sagt, ikke kunnet paa Grund af manglende Tid.

Der er ogsaa sket Henvendelse til Udvalget fra Dansk Idrætsforbund om Lempelse i Forlystelsesskatten, men efter de Udtalelser, den højtærede Finansminister har fremsat i Udvalget om sin Forstaaelse af den nævnte Lov, synes der ingen Grund at være til at ændre Lovforslaget, selv om der havde været Tid dertil, hvad der jo ikke var.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa Udvalgets Vegne anbefale samtlige syv Lovforslag til Vedtagelse i den Skikkelse, de nu har.

Oluf Jensen: Jeg vil gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister med Hensyn til et af de paa Dagsordenen opførte Lovforslag, idet jeg antager, at de maa omtales under eet. Det er Bestemmelsen i Lovforslaget om Afgift af offentlige Forestillinger, hvorefter der nu skal svares Forlystelsesskat af Idrætskampe, selv om de udføres af Amatører. Hidtil har Forholdet været dette, at de kun beskattedes, naar det var Idrætskampe mellem Professionals og der var Totalisator. Hvis denne Bestemmelse indføres, vil det hemme Idrættens her hjemme og føre til, at Foreningerne bliver nødsaget til at henvende sig til Staten om et betydeligere Tilskud, end de har faaet hidtil, og det vil paa en Maade blive at tage af den ene Lomme og lægge over i

den anden. Jeg vil derfor tillade mig at forespørge den højtærede Finansminister om, hvorledes denne Bestemmelse vil blive fortolket, om den vil blive fortolket paa en lempelig Maade og kun blive bragt til Anvendelse ved store Idrætskampe, særlig af international Karakter, eller om Bestemmelsen vil blive strengt fortolket.

Finansministeren (Brandes): Efter den Foranledning, det ærede Medlems Forespørgsel giver mig, skal jeg udtale, at den Bemyndigelse, Finansministeren efter Loven vil faa til at opkræve Afgift af Idrætskampe, vil blive benyttet paa den lempeligste Maade. Meningen er ikke den, at man derigennem vil ramme almindelige Opvisninger af Sport og Idræt, hvad man nu vil kalde det, men at man kun vil opkræve Afgift i saadanne Tilfælde, hvor der virkelig finder en Kamp Sted, hvis spændende Moment er det, der kalder paa den store Tilskuerkreds. Altsaa, almindelig Idræt, ogsaa den, der fremtræder som Fægtning eller gennem de Idrætter, der er anførte, Roning, Svømning o. s. v., vil ikke Finansministeriet mene er det, der skal rammes gennem Udtrykket Idrætskampe. Det er kun, hvor selve Spændingen, Spørgsmaalet om, hvem der vinder i den store Kamp, kommer til at foreligge, og hvor det altsaa fremkalder et meget stort Besøg, at Finansministeriet — efter min Fortolkning — mener at skulle gøre Afgiftskrav gældende. Derimod mener jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at man kan gøre Forskel mellem internationale og nationale Idrætskampe; jeg tror ikke, den Forskel kan opretholdes, men jeg haaber at have tilfredsstillet det ærede Medlem med mit Svar og skal bestræbe mig for, medens jeg er Finansminister, at fortolke Loven saaledes, at den ikke vil skade den almindelige sunde og forstandige Idræt.

Oluf Jensen: Jeg takker den højtærede Finansminister for hans Svar. Bestemmelsen vil derefter blive fortolket paa saa lempelig Maade som muligt, og jeg antager ogsaa, at der i Finansministerens Svar ligger dette, at der vil blive taget lempeligt paa Idrætskampe i Provinsen, hvor der ikke er saa særlig stort et Publikum som ved Fodboldkampe her i Byen. Jeg forstaar det saaledes, at det er ved de store Kampe med de store Indtægter, Skatten skal tages, og at disse mere almindelige Kampe, som ikke har saa store Indkomster, undgaar at blive beskattet.